Nr 20. Årg. 25. 15 OKTOBER 1920. Pren.-pris 2:25.

以便以設耳

KINA-MISSIONS-TIDNINGEN "SINIMS LAND"

耶和華以拉

EBENEZER HERREN FORSER

ORGAN FÖR SVENSKA MISSIONEN I KINA
UTGIVARE: ERIK FOLKE. REDAKTÖR: NATH. HÖGMAN.

Barnhemmet i Sinan.

HIMMELSKA SYNER.

Apg. 16: 6—10.

Av *Erik Folke.*

II.

Det har varit mig givet att under tre års tid åter och åter få se himmelska syner. Jag skattar det som en stor förmån att få stå här ibland mina egna landsmän, att fa tala mitt eget tungomål och försöka på något sätt tolka sådana ting som dessa. Men jag måste säga, att det kändes oändligt mycket ljuvare och rikare att få stå bland mina kinesiska bröder, samlade inför Guds ansikte, att fa tala Guds ord till dem och höra deras vittnesbörd. O, vilket under, att fa se dem samlade därute, hundraden och åter hundraden, tusenden och åter tusenden, att fa höra dem sjunga sina kinesiska sånger och bedja på sitt kinesiska språk, att fa se deras ansikten lysa av glädje, när de bekände: »Vi hava också fått del av den himmelska synen», att fa vara med vid deras vittnesbördsmöten och höra dem tala om hur Gud i svår nöd och lidande mött dem och räddat dem, ingripit med sin egen hand. Ja, de hava sett honom, så att de till och med kunnat säga: »Vi sågo hans ansikte.» Så nära var han dem i den himmelska synen. Det var något underbart stort i detta.

Tänk, älskade vänner, att vi fått föra evangelium till dessa våra bröder och systrar, vi som så många gånger varit samlade här, och talat med varandra om Kinas folk, som så många gånger hava undrat, vad vi skulle göra för att sända dem evangelium.

I denna tid kommer det kinesiska folket och beder, beder mer än någonsin, innerligare än någonsin. Det är, som ville det taga oss i handen och säga: »Vi släppa dig icke, vi släppa dig icke. Vi vilja hava mer av evangelium. Vi vilja hava *evangelium*, ty det är det *enda* som kan rädda oss.» Det går en fruktan och bävan genom den stora nationen där borta i öster. Det var så ljust år 1911, när revolutionen bröt ut, när tyranniets ok blev brutet. Kineserna kände sig da sa fria och menade: »Vi äro ett fritt folk.» Ja, då var det ljust, men det var en ljusning blott för ett ögonblick. Snart drogo de svarta skyarna åter över fästet, och det blev mörkare än någonsin. Kineserna känna, att allt deras hopp, deras framtidshopp, allt vad de hade drömt om och längtat efter, är ohjälpligt grusat. Grymma soldathopar och rövarehorder draga omkring i landet, och i många trakter är ingen säker till liv och lem. På kvällarna våga de icke lägga sig att sova på sina kangar, sina hårda, kalla stenbäddar, utan måste begiva sig ut i vildmarken för att söka skydd och vila. Just om nätterna komma nämligen oftast dessa rövarehorder och bryta sig in. Männen tagas som gisslan, och allt, som är av värde, rövas. Och kvinnor och barn fa lida outsägligt under allt detta. Man har ingen fristad. Ingen vet på aftonen, hur det är, när morgonen gryr. Det är en bävan och vånda, som har gripit det kinesiska folket. Och ofta hör man uttalanden sådana som dessa: »Vi känna, att det finns ingen väg för oss på jorden. Vi måste vända våra blickar at annat håll, söka något som är fastare

och säkrare än det, som jorden har». Och vi se, hur de gå till templen och söka hjälp hos sina gudar, hur de bliva munkar och präster. »Vi måste», tänka de, »ägna oss åt religionen». Och den enda religion de känna, som talar om ett liv efter detta, är buddismen. Därför sätta många, många sitt hopp till denna religion.

Men kineserna gripa bland andra efter våra händer. De se dig och mig in i ögonen, in i hjärtat, och fråga: »Vill icke du komma över och hjälpa oss"? Det har aldrig funnits en tid, då evangelium haft en sådan ingång i Kina som nu. Under mina resor dessa ar har jag funnit, att kineserna hava endast gott att säga om evangelium, och om missionärerna. Med öppen blick och redligt sinne säga de ofta: »Evangelium är det bästa, som finns.» Ett annat vittnesbörd, som även ofta avgavs, var detta: »De kristna hava fått något, som är värt att taga vara på." Den gamla misstron är borta. Den tvekan, som fanns förr, finns icke mer. Det var så olika i Kina nu mot förr, och det kändes så underligt att se denna förändring.

Men fienden är icke overksam. Det sprids i denna tid över hela Kina otaliga skrifter, särskilt i Shensi, 150 km. från Peking. Till denna provins sändas massor av tryckalster. De spridas, och kineserna läsa dem. Och dessa skrifter säga: "Det finns ingen Gud. Ni måste söka reda er så gott ni kunna här på jorden." Det finns alla möjliga vilseledande läror i dessa böcker: spiritism och annat dylikt. Sådana läror spridas bland folket, och folket läser med begärlighet dessa böcker. De läsa, vänta och längta.

O, var äro de stora sändningarna med *evangelier?* Var finnas de, som sprida de heliga skrifterna bland det kinesiska folket? Varje gång jag kom till en ny station, frågade jag missionärerna: "Ha ni några böcker att sprida?" Och svaret blev alltid detsamma: "Nej, vi kunna icke skaffa några böcker. Vår kassa är tom, och våra möjligheter äro slut.» O, vänner, låt oss bedja Gud om att kunna sprida evangelium bland det kinesiska folket i denna tid, då de äro så villiga att taga emot det! Det var så gripande höra detta deras vittnesbörd: "*Evangelium är det bästa av allt.*" Jag vill vädja till er, älskade vänner. Given det kinesiska folket i denna kritiska tid *evangelium!* Det kan snart vara för sent.

När vi lämnade landet, var det invecklat i ett inbördes krig, ett krig mycket svårare än någonsin förut. Sedan den tiden — det är nu två månader sedan — hava inga underrättelser ingått på telegrafisk väg, och vi veta f. n. ingenting om ställningen. Vid min resa genom London sökte jag göra mig underrättad om hur det stod till, men icke heller dit hade några underrättelser ingått. Jag tänker mig dessa stora folkmassor så att säga i rovfågelns hand, fyllda av fruktan och bävan vid tanken på vad som skall komma, under förkänslan av att denna tid har ingenting att bjuda dem och att denna världsordning löper mot sitt slut. De bedja så enträget: "Kommen hit över och hjälpen oss!» Men

det är så få, som i likhet med Lukas och Paulus hörsamma den himmelska synen och fara över till Macedonien.

Under mitt besök i Kina såg jag många kineser, som buro Jesu Kristi märken på sina kroppar. Jag minns särskilt en man, som man hade bundit och på det grymmaste torterat. Man hade skurit djupa skåror i hans kött, gjutit olja i såren, lagt in vekar och så tänt eld på dem. Och under de olidliga smärtor, som den arme mannen utstod, hade hans plågoandar sökt tvinga honom att lämna ut de pengar, de trodde honom ha. Men han var icke en förmögen man, långt därifrån. Efter denna tortyr hade han legat över en månad i de olidligaste smärtor på golvet utan att kunna gå upp för att få ens litet vatten. I denne mans hem voro vi samlade till en bönestund. Hela familjen var med. Det var ett hem, där man hade lidit oändligt för Jesu namns skull.

Vänner, även från sådana hem uppstiger det macedoniska ropet: »Kommen hit över och hjälpen oss!» Skola vi hjälpa dem? Vi hava balsam från Gilead, tröst och hugsvalelse, rikedom och nåd. O, må vi vara redo! Må vi, så många som blivit delaktiga av den himmelska synen, vara den synen och den kallelsen hörsamma! Gud hjälpe oss därtill i Jesu namn! Amen.

Från redaktion och expedition.

Svåra tider i Kina.

De sista underrättelserna från Kina giva vid handen, att de svåra tider, som länge varit rådande, nu blivit än svårare. Den gångna sommaren har varit den hetaste våra äldsta missionärer kunna minnas och intet regn har fallit. Följaktligen hotas vissa delar, särskilt vårt fält, av hungersnöd. Fröken Maria Pettersson skriver från Sinan: »Priset på säden är nu fördubblat och någon höstskörd blir det ej. Rätt stora barn strypas av sina föräldrar till döds. Jag vet om tre sådana fall. Barn, som utkastats att stekas ihjäl av solen, är en daglig syn. Men varför då inte rädda dem? Ack, vi ha ju knappast mat för dem, vi redan tagit in! Det är rysligt. Herren hjälpe oss!»

En förändring synes även börja inträda i fråga om rövares och soldaters hållning gentemot de kristna. Missionär Martin Lindén rapporterar från Hoyang: »I byarne SV om Hoyang bortfördes i slutet av maj 3 församlingsmedlemmar och 3 katekumener. De ha nu blivit utlösta mot en summa av 450 dollar, men äro sjuka efter den misshandel, de haft att utstå. Rövarne synas nu gå mer bröstgänges till väga mot de kristna, och man fruktar, att de komma att upprepa sina utpressningsförsök.»

I S. L. n:r 17, d. 1 sept., omnämndes, att äldste Chang i Yungning hade blivit bortförd av rövare. Nu meddelas, att även han blivit igenlöst mot en summa av 650 dollars.

I samband med det inbördeskrig, som med ny fart blossade upp helt nyligen, ha heta strider stått i Honanfu. Många togo då sin tillflykt till missionsstationen av fruktan för soldaterna. De trupper, som höllo Honanfu, blevo slagna och spridde sig ut över landsbygden, där de plundrade och skövlade. »På söndagen», berättar missionär Bergkvist, »då striderna voro över, kommo de troende in från byarne till staden till gudstjänst, fyllda av tack och lov till Gud, som icke blott bevarat dem och deras hem utan t. o. m. bevarat alla platser där troende funnos, under det andra byar runt omkring blivit hemsökta.»

Allt detta manar oss till uthållig förbön liksom ock till tacksägelse.

Fröken Ingeborg Ackzell,

som enligt tidigare meddelande (se S. L. n:r 17) av läkare ordinerats fullständig vila, har nu blivit tillrådd att återvända

till hemlandet för att söka återvinna hälsa och krafter. Hon skriver, att missionskommittén beslutat följa detta doktorns råd, och skulle hon i fröknarna Forsberg och Björklunds sällskap få anträda hemresan. Må vi ihågkomma dessa våra prövade systrar i förbönen!

Försäljning.

Syföreningarna i Stockholm ämna anordna en försäljning i Betlemskyrkan d. 3 dec. Närmare underrättelser framdeles.

Bönemötena.

På grund av pågående reparation i Betesdakyrkan, har det blivit nödvändigt att t. v. framflytta tiden för S. M. K:s tisdagsbönemöten därstädes till kl. 6.30 e. m.

Nyantagna missionärskandidater.

Kommittén har till missionärskandidater antagit fil. kand. A. E. Mellquist, Edsbyn, Hälsingland, studenten Carl Sjöberg, Ekenäs, Hagelsrum, Småland, och lärarinnan Hanna Wang, Genvalla, Jämtland. Vi innesluta dessa vårа syskon i missionsvännernas förböner. Låtom oss bedja, att Gud må bekläda dem med helig Ande och kraft, draga försorg om dem och bana deras väg ut till Kina.

Vänner som fått hembud.

En varm vän till vår mission, fröken *Maria Wettermark*, Björköby, har efter ett flerårigt, svårt lidande, vilket hon tåligt burit, fått gå hem till sin Frälsares vila. Här på jorden ägde hon intet hem, som hon kunde kalla sitt eget. Hos dem, med vilka hon kom i beröring lämnade hon ett djupt intryck. Omkring ett hundratal av hennes vänner följde henne till graven. En av dessa skriver: »Hon har varit en av dessa bedjande själar som mången gång i ensamheten utfört en stor mission.» Till S. M. K. har hon testamenterat all sin lösegendom.

Ännu en vän, fröken *Hanna Nilsson*, Nävelsjö, har Herren tagit till sig, efter det först nu kommit till red. kännedom.

Även så har lärarinnan *Gerda Sundberg* i Skellefteå, en brinnande och uppoffrande missionsvän som så, kallats hem. Frid över dessa vänners minne!

Läget på de Svenska missionsfälten i Kina.

Föredrag vid Allm. Sv. Missionskonferensen.
Av *Erik Folke*.

Svensk missonsverksamhet i Kina är, som vi veta, ej gammal. Om vi bortse från ett försök av Lunds Missionssällskap i mitten av förra århundradet att upptaga verksamhet i södra Kina, har den bedrivits under endast en mansalder eller noga räknat, under ej fullt 34 år.

Under denna jämförelsevis korta tid har den emellertid haft en oanat kraftig utveckling. För 34 år sedan fanns blott en svensk missionär i Kina och blott en missionsstation. Nu verka inom det kinesiska väldets gränser nio svenska missionssällkap, 209 missionärer på 42 stationer. Räkna vi de svenska missionssällskap, som utgått från Amerika, bli sällskapens antal 11, missionärernas 332 och stationernas 68. Lägga vi därtill de danska, finska, norska och norsk-amerikanska, som alla stå oss nära i tro och missionspraxis, få vi 24 skandinaviska missionssällskap, 679 missionärer och 126 stationer, allt tillkommet under trettio års tid.

Skandinavisk mission i Kina är således ganska omfattande och den insats i det kinesiska folkets andliga livsutveckling, den genom Guds nåd är kallad att göra, av stor betydelse.

Denna betydelse blir ännu större, då vi taga *utbredningen* av skandinavisk mission i betraktande. Om vi utgå från norr, finna vi således svensk mission i yttre och inre Mongoliet, dansk i Mandschuriet, svensk i norra Shansi, i norra och mellersta Shensi samt i södra Shansi, svensk-amerikansk i mellersta Shensi och närgränsande delar av Kansu, norsk i mellersta Shensi, och svensk i östra Shantung. I Honan ha vi svensk, svensk-amerikansk, norsk och norsk-amerikansk mission, i Hunan svensk, norsk och finsk. I Kiangsi arbetar ett finskt sällskap och

i Kiangsu ett norskt-amerikanskt. I Sichuan arbeta även svenska missionärer i samband med metodistmissionen. Slutligen finna vi svensk mission i avlägsna Ostturkestan.

För trettio år sedan fanns i dessa trakter liten eller ingen missionsverksamhet. Vid mitt första besök i Shensis huvudstad Sianfu för trettiotvå år sedan fanns ingen missionsstation på 50 svenska mils omkrets. I Honan fanns blott två stationer. Hunan var ännu tillstängt för evangelium. Nu är norsk mission den starkaste i Hunan, norsk och svensk i Honan, svensk i mellersta Shensi samt södra och norra Shansi. Över 70 millioner människor stå under inflytande av skandinavisk mission.

Gäves det tid, skulle det ej sakna sitt intresse att närmare redogöra för folkkaraktären i de provinser, där vi arbeta. Genom en sådan redogörelse skulle vi finna, att i de delar, som beröras av skandinavisk mission, vi ha att göra med ett folk, som besitter särskilt stora förutsättningar för att bli en andlig makt i sitt hemland och i hela världen.

Det finnes ännu en sak, som ger ökad betydelse åt svensk mission i Kina. Som vi veta, ha kineserna av gammalt betraktat alla utlänningar som politiska agenter, vilka under vissa förevändningar, såsom bedrivande av affärs- eller missionsverksamhet, kommit för att bespeja landet. Under senare år — särskilt under och efter världskriget — ha de emellertid lärt sig skilja mellan de olika nationerna. Det har blivit klart för dem, att Sverige ute i världen ej verkar i själviska politiska syften, att därför våra missionärer äro, vad de ge sig ut för att vara, att de använda endast andliga medel för att nå fram till andliga mål. De möta dem därför med odelat förtroende. I denna tid, då nationalkänslan bland alla samhällsklasser i Kina vaknat och vuxit sig ovanligt stark, är denna var ställning avundsvärd, men den ökar också vår kallelses ansvar.

De förhållanden, under vilka vi f. n. arbeta, äro mycket olika mot förr. Då var det det gamla Kina, Konfutses och Mengfutses Kina, nu är det ett nytt Kina. För den ytlige betraktaren synes kanske — särskilt i det inre av landet — allt vara som förr. Vid närmare skärskådande skola vi dock finna, att en stor förändring ägt rum, icke blott bland de ledande utan även bland massorna, icke blott vid kusten utan även i det inre av landet.

Genom revolutionen år 1911 beredes marken för de nya idéerna. Genom det nyss avslutade världskriget med dess efterspel har omdaningen i folkets tänkesätt i hög grad påskyndats.

Tyvärr äro de förstörande krafterna mest verksamma. Den intensiva propagandan av de krigförande makterna under själva världskriget har lämnat djupa märken efter sig; det politiska intrigspelet med våld och tryck efter detsamma har i stigande grad upprört sinnena.

Kineserna hysa ej samma höga tanke om européerna och den europeiska odlingen som före kriget. De ha fått blicken öppnad för vår svaghet och för bristerna i vår civilisation. De betrakta oss ej längre som överlägsna och avogheten mot främlingarna har snarare till- än avtagit.

Från Europa och Amerika har en flod av fördärv brutit in över landet, som hotar att fördränka först och främst den studerande ungdomen, men som redan sträcker sina verkningar till hela folket. Utländska agenter spara inga ansträngningar att leda folket i dålig riktning.

Tvetydig litteratur — samma form som våra 25-öresböcker — detektivromaner, otroslitteratur med vetenskaplig etikett översvämma marknaden Dryckenskap, cigarrettrökning, opie- och morfinförbrukning ta överhand. Prostitutionen är redan hemmastadd i

de större städerna men även i mindre samhällen. Sedeslösa teaterföreställningar givas. Särskilt klagas det över att den studerande ungdomen för ett tygellöst liv.

Materialism, agnosticism och ateism spridas från högskolorna. Statsuniversitetet i Peking går här i spetsen. Den studerande ungdomen i landsorten följer de nya strömningarna med största intresse. Spiritismen vinner ingång överallt.

På grund av den starka utvecklingen av intresset för politiken utgör samhällslära ett favoritstudium, men sorgligt att säga vinna på den vägen kommunism och bolsjevism allt flera anhängare. Man finner numera spår av dessa riktningar även i det inre landet. Så t. ex. erhöll nyligen högsta ämbetsmannen i södra Shansi ett brev från en student, vari denne meddelade honom att alla »onyttiga» samhällsmedborgare, såsom ämbetsmän, präster m. fl., skulle komma att utrotas.

Den moderna arbetarerörelsen har redan vunnit insteg under ledning av de från Frankrike återvända militärarbetarna. Strejk, förut ej okänd i Kina, kommer säkerligen att hädanefter taga langt allvarligare former än förr.

Religion i allmänhet räknas av många som mindervärdig, kanske en följd av regeringens påbud att rensa templen från avgudar. Kinas gamla tro på en personlig Gud, Shanti, är utdömd av det unga Kina. Man förgriper sig t. o. m. på ankulten. Materien är allt, själens odödlighet, vedergällning och dom kan ingen upplyst människa mera tro på, proklameras av samma unga Kina.

Helt nyligen har emellertid regeringen medgivit templens restaurering, och till följd därav har på vissa orter förmärkts en kraftig återgång till avgudadyrkan.

Disciplinen i skolan och arbetet försvinner. Hemmet förloror sin helgd. Manggiftet tilltar. Den gamla föräldravördnaden hör snart till det förgångna.

Missnöjet bland folket tilltar och ger anledning till ständiga resningar. I vissa delar av landet, såsom i prov. Shensi, råder anarki. Rövarbanden husera efter behag.

Genom att all makt samlats i militärguvernörernas hand, och dessa tävla med varandra i att upprätta stora arméer för att med dessa bekriga varandra, blir landet utarmat av soldaterna. Dessa äro vanligen sammanrafsade hopar av rövare och deras ledare forna rövarhövdingar. Deras underhåll skaffas genom utpressning och plundring. Ett undantag från regeln utgör provinsen Shansi, vars guvernör verkligen beflitar sig om att främja folkets bästa.

Verkan av allt detta, d. v. s. av de yttre och inre förhållandena, samt av omgestaltningen av folkets sedliga liv, är ännu svår att bestämma. Så mycket kunna vi säga, att Kinas folk nu börjar första tiden bättre. De börja fatta, att det är en skillnad mellan Guds rike och världsriket. De börja skilja mellan kristendom och kultur. Den dyrkan av den europeiska kulturen, som var allmän bland dem före världskriget, är nu borta. De inse nu, att icke ens den högsta kultur kan leda ett folk rätt. De ha nämligen under kriget sett alltför många prov på vinstbegär, hämndlusta, högmod och barbari hos de högt kultiverade folken.

De inse vidare, att varken deras urgamla filosofi eller deras nedärvda religion kan rädda dem.

Men de lägga märke till sanningens omskapande makt hos den sant kristna människan och att i Jesu religion finnes kraft till ett heligt liv. De börja förstå, att endast evangelium har bestående värde för den enskilde och för samhället. Därav omdömet — numera allmänt —: »evangelium är det bästa av allt».

Förhållandet mellan de icke-kristna kineserna och deras landsmän har under senare år förändrats till det bättre.

Man vet nu, att de, som bekänna sig till den kristna religionen, blivit kristna av fritt val och ej köpta eller förhäxade, som man förr trodde. Man ser, att de äro goda människor och nyttiga medborgare. Framför allt tilltalas många bland hedningarna av de kristnas gudsgemenskap.

I trakter, där uppror och röveri höra till ordningen för dagen, har Guds ingripande som svar på de kristnas böner om hjälp verkat kraftigt övertygande. Hos många väcker det faktum, att rövarna i regel lämna de kristna i fred, undran och leder dem till den slutledningen, att det måste vara de kristnas Gud, som beskyddar sitt folk.

De icke-kristna religionernas anhängare visa i allmänhet ingen fiendskap mot de kristna. I buddistklostren synes tvärtom en rörelse hän mot kristendomen ha uppstått. En ung präst av hög rang från ett av landets mest berömda buddistkloster meddelade mig, att bibeln numera flitigt läses i klostren, och att prästerna börja undra, om Jesus verkligen vore den »Budda, som skulle komma».

Ansträngningarna att få konfusianismen erkänd sasom statsreligion ha hittills misslyckats. T. o. m. i Shansi, där det konfusianska sällskapet *Si hsin shae* (»Hjärtetvagningsföreningen») haft ett stort inflytande, börjar intresset att avtaga. Deras sammankomster på söndagarna äro numera mycket fataligt besökta. Dr. Chen och Kang Yu-wei, konfusianismens ivrigaste förkämpar, vinna ej längre gehör.

Mohammedanerna i Turkestan och mongolerna göra ännu ett kraftigt motstånd. Anmärkningsvärt är dock, att bland mohammedanerna på grund av krigets utgång en betydlig avmattning i deras fanatism förmärkes. Flerstädes finner man t. o. m. bland dem en längtan efter den religion, som kan skapa kärleksliv hos sina bekännare. Bristen på enhet bland de kristna verkar dock avskräckande, och motståndarna fröjdas över vår svaghet i detta stycke.

Tidens nöd och oro, som haft till följd, att människorna förlorat tron på detta livet och börjat vända sina blickar mot det tillkommande, har visserligen lett stora skaror att sluta sig till buddismen, men man vågar ändå påstå, att evangelium har den största dragningskraften. Alla äro samstämmiga däri, att villigheten att lyssna till den kristna förkunnelsen har aldrig varit så stor som nu. Man hör ej på samma sätt som förr. Det är ej av nyfikenhet utan i ett spörjande, väntande sinne man lyssnar. Möjligen kan detta bero därpå att den ljusa framtidsbild, som målades för folket vid revolutionen, aldrig blivit förverkligad. »Vi måtte leva på världens yttersta tid», yttrade en hedning, och en annan, som läst bibeln, sade: »Mattei 24 kap. haller på att uppfyllas.»

De verksamhetssätt, vi använda, äro desamma som förr, fastän tidsförhållandena föranleda oss att giva dem en något olika tillämpning.

Genom våra missionärers och infödda medarbetares målmedvetna och kraftiga evangelisationsverksamhet har kunskapen om sanningen spritts ibland alla samhällsklasser så vida, att det numera ej torde finnas många trakter, där Jesusnamnet ej är känt.

(Forts.)

Varje löfte i Guds ord är som en vacker utsiktspunkt varifrån vi få se in i nådens land.

*

Ju mer vi få syn på Guds gärningar, ju mer kan Gud göra sin gärning genom oss.

Om din missionskärlek är äkta, skall den komma dig att bedja om nåd att leva så, att Guds härlighet må uppenbaras i ditt liv.

Ur föredrag av *C. Skovgaard-Petersen* vid Allm. Sv. Missionskonf.

BREVAVDELNINGEN

Tältpredikan.

Vidga ut platsen för ditt tjäll, lat *spänna ut tältet*, under vilket du bor, och spar icke: *förläng dina tältstreck*, och gör dina tältpluggar fastare. Ty du skall utbreda dig både åt höger och åt vänster, och din säd *skall taga hednaländer i besittning* och åter befolka ödelagda städer.
Jes. 54: 2. 3.

Tältet är ingen modern uppfinning. Det fanns redan i Noas dagar. Abra-

Inf. medarbetare gå ut på tältpredikan.

ham och alla patriarkerna bodde i tält. S. M. K:s första tält räknar sina anor från anno 1892. Missionär E. Folke skrev nämnda år d. 16 juni till undertecknad: »Franson har sänt tre tält. Det ena 24×48 fot, ett 18×30 och ett 15×24 för tillsammans 170 dollar. — Vill du ha ett och vilket? De finnas i Hankow. Ett är bestämt för oss.»

Gåvan mottogs med tacksamhet och blev till stor nytta. Herren allena känner mättet därpå. Om jag ej missminner mig, sattes tältet första gången upp i Chiehchov (Haichow) vid en studentexamen. Sedan alternerade det mellan Chiehchow och Puchow, men även andra platser besöktes. Vartill det användes, behöver väl knappast påpekas. Därinne frambars evangelii budskap till hög och lag, lärd och olärd, och många hörde där evangelium för första gången. Bland dem, som anammade ordet och trodde, vill jag blott nämna Li Teng-üin (den helhjärtade faraherden), Kuo Tach'eng (mangårig medhjälpare och förs.-diakon) och evangelisten Kung Shuen-tao, som ännu verkar sin Herres verk till välsignelse. I 25 år höll det ut i alla väder, i regn och solsken. Nu ligger det på vinden, sönderrivet och odugligt. Ett nytt, rymligare och prydligare har intagit dess plats. Missionärerna få göra samma erfarenhet. Vi bli skröpliga med åren, och yngre krafter komma i stället. Gott är att veta, att, om vårt jordiska tälthus nedbrytes, ha vi en byggnad av Gud, ett hus, icke gjort med händer, evigt, i himmelen.

Nu vill jag berätta litet om de sista veckornas tältkampanj. Sistlidne höst höllo vi till bland Puchowbergen, i vår ha vi farit omkring i Chiehchow och Üsiangs områden.

Vårens första lägerplats var Kuanchia Chuang, en stor by med nära 300 familjer, 40 li (20 km.) mot VNV. Där skulle hållas avgudaprocession, teater och karnevalsupptåg. Som vanligt väntades hela den omkringliggande nejdens befolkning dit.

Vår expedition anlände fullt fältutrustad med 2 tält d. 3 mars på e. m. Då jag säger *fullt fältutrustad*, menar jag naturl. *relativt*, ty det fattas både ett och annat, särskilt askådningsma-

teriel, och det *lilla* tältet, som är hemmagjort, sytt av de kinesiska kvinnorna för flera år sedan, börjar bli illa åtgånget, så att jag fruktar, det snart får göra det andra sällskap uppe på vinden. Min hustru vill gärna ha en *enskild* plats för kvinnorna, då hon är med på marknaden. De få då bättre behållning, tycker hon, och kunna otvunget fråga och svara. Därför samlar hon dem i det lilla tältet.

Framkomna till målet åto vi först middag — den långa färden hade förlänat oss god aptit — och strax därpå vidtog uppsättandet av det stora tältet. Detta är ganska arbetsamt och göres ej i en handvändning. Allt gick dock bra, tack vare fleres hjälp.

Samma afton började vi predika Herrens ord och fortsatte sedan därmed de 4 efterföljande dagarna från f. m. till sent på kvällen. Då vi ej voro så många talare, måste var och en predika flera ganger under dagens lopp, ibland ända till 6 ganger. Pastor Ching, som var med, börjar bli gammal och orkar ej som förr, varför vi andra måste spara honom något.

Bada tälten voro ofta överfulla av uppmärksamt lyssnande människor. Endast da de olika processionerna skredo förbi, skyndade många ut för att se på den tomma grannlaten, t. ex. da avguden med alla regalier fördes av mer än 100 man genom gatorna under ett öronbedövande skrammel av trummor, cymbaler och gonggongar. En afton avbrändes ett fyrverkeri utanför byn. Da var tältet tomt en stund men fylldes igen, då människoströmmen brusade tillbaka.

I kvinnornas tält förevisade och förklarade min hustru och bibelkvinnan Ni Üching (Klara) en serie bilder, handmålade av kineserna, föreställande människohjärtat före och efter omvändelsen. Detta väckte allmänt intresse. Kvinnorna stodo som fastnaglade vid marken — det fanns ej rum för alla att sitta. Kanske förstå de hädanefter bättre, vad synd är, sedan de sett den under bilden av huggorm, tiger, svin, pafågel, sköldpadda etc. Teckningarna av det allseende ögat, duvan, eldstungorna, Kristus på korset, ängeln, den gudfruktiges och den ogudaktiges dödsbädd m. m. glömma de nog inte heller så lätt.

På söndagen — den sista dagen — hade utstationen i Chingteo chen sitt månadsmöte i tältet. Som vanligt hade vi först söndagsskola. Sedan talade *Chang Chongsin*, predikant från Üsiang och avlönad av församlingen därstädes. Han är en ung, gudfruktig man, min f. d. skolgosse och systerson till pastor Ching. Chang har genomgatt den tvåariga kursen i Kina Inlandmissionens Bibelinstitut i *Hongtong*.

Efterat hade vi nattvardsgang. Även hedningar sutto omkring oss, stilla och allvarliga, och somliga av dem föllo på knä under bönen. Flera personer i denna by lära vara påverkade av kristendomen. En av dem köpte en helbibel och är betänkt på att sända sina gossar till missionens skola. Här finnas två döpta kristna: *Li Tien-pei*, nitisk för Herren och en betrodd man i kommunala ärenden, samt en bondhustru *Hu* (utt. Ho), som förra aret genomgick en svar operation på sjukhuset i *Kaifeng* och räddades från döden liksom genom ett under — svar på bön.

Medan vi voro i byn, dogo på samma dag ovannämnda herr Lis 82-åriga moder och hans äldre broder. Modern begravs på måndags f. m., den första kristliga begravning, som där hållits. En lång procession följde kistan till graven: omkring ett 60-tal helt vitklädda personer utom många andra, som buro endast vita bindlar. Allt tillgick stilla och värdigt. Fru Li hade varit en from kvinna i alla sina dar och hade gärna givit åt de fattiga. Efter sonens omvändelse fick hon höra om Jesus och trodde. Själv bad hon även.

Da begravningen var över, togs täl-

tet ned, packades i sina lådor och forslades på en stor vagn, dragen av 3 mulåsnor, den en svensk mil långa vägen söderut till köpingen Ku-sï, där nästa besök skulle göras. Under varen firas avgudafester i tur och ordning på en hel del större platser, och då passa vi på att kasta ut evangelie not. Om vi fångade något i Ku-sï, vet jag ej. Ibland klaga vi med lärjungarna: »Mästare, vi hava arbetat hela natten (dagen) och fått intet.» Många hörde dock ordet, och vi hoppas det skall bära någon frukt.

Platsen n:o 3 i vår marschruta var köpingen *Sichang*, en sv. mil västerut från Chiehchow. I *Sichang* kändes det särskilt gott att vara. Både män och kvinnor lyssnade likt *törstande* själar. En afton, då evangelisten *Üen Ü'inhsiang* i sitt tal bemötte det så vanliga påståendet, att de kristna glömma sina förfäder och ej hedra fader och moder, blevo 6 à 7 män kraftigt berörda. De hade efterat ett långt samtal med honom och sade då bland annat, att de nu insågo det falska i tillbedjandet av fädernetavlorna och ville sluta upp därmed. Gud give, att det vore så väl. Just i den punkten synes det vara som allra svårast för kinesen att lämna hedendomen.

Nästa kväll kommo 2 andra män — sysslomän — *Kao Tsï-uen* och *Ula Ihsan* och slogo sig i samspråk med evangelisten. De sade, att de i hemlighet trodde Jesu lära och inlämnade sina namn som »sökare» men tillade, att de ej hade mod att offentligt framträda ännu. En bekant till dem vid namn *Li* kom ock tillstädes, en annan Nikodemus. Hans båda vänner ville, att han ock skulle låta anteckna sitt namn på samma gång som de, men han ville vänta litet längre, sade han. Även några kvinnor syntes villiga att börja ett nytt liv i Guds Sons tro. Skola vi inte gemensamt bedja för dessa själar?

Då marknaden var slut och tiden inne för uppbrott, försökte flera personer hålla oss kvar. Vi hade gärna stannat, om ej tältpredikan på förhand varit bestämd i en annan by, *Uangtsuen*, pastor Chings fäderneby. Där uppsattes tältet på en tröskplan ute i det fria, så att man från fyra närliggande byar kunde se den väldiga fanan med de omkring en meter höga skriftteckenen: *Ie-su chiu ren* = Jesus frälsar.

På denna plats har folket i ett 20-tal år hört evangelium, och många ha en viss kunskapstro. De kommo försedda med Bibeln och sångböcker och förstodo bättre än våra förra åhörare, vad som talades. Varje kväll, då dagens göromål voro över, infunno sig kvinnorna i stort antal, glada att höra.

Därifrån ställdes färden till *Tongtsuen*, en stor, rik by, där vi ej varit förr. Vi kände mer än någonsin behovet av en »*vägbrytare*» och bådo ivrigt, att Herren ville draga framför oss nu som fordom, då han gick i spetsen för Israel.

En förmögen man, avlägsen släkting till pastor Ching men buddist, hade först efter mycken tvekan lovat ta emot oss i sitt hem. Som värd bevisade han sig emellertid som själva älskvärdheten. Han åhörde även vår predikan och tog emot våra böcker. Dagen efter vår ankomst föddes ett barnbarn i familjen — vi tycktes ju föra lycka med oss.

Avgudamarknaden i *Tongtsuen* är mycket populär, och hit komma människor långa vägar för att åse teater och »kaotai» (karnevalsupptåg), utgörande 10 à 20 höga ställningar, burna av 8 man vardera, på vilka utklädda personer, föreställande olika stånd och åldrar, forntid och nutid m. m., äro placerade. Så t. ex. sågs en ungersven, klädd som forntida riddare, stå bredvid en blommande rosenbuske. Högt över sitt huvud, litet åt sidan, höll han på spetsen av sin lans en fager ungmö, klädd i lysande dräkt. På en annan ställning syntes flickan däruppe i luften stå på en fin gungande gren,

men i verkligheten stod hon på en stark järnställning, fintligt dold av kläderna.

I tre dagars tid hade vi väldiga skaror av intresserade åhörare. Tältet var fullkomligt packat av människor.

På ett möte gåvo 4 à 5 män tillkänna, att de beslutat tro på den sanne Guden. Följande dag efter en predikan över Rom. 3: 9—26 kommo tvenne män direkt fram till oss och köpte Biblar, sägande sig vilja följa Jesus. Ett par tre äldre, välklädda kvinnor förklarade också, att de vid hemkomsten skulle riva ner sina köksgudar och ta bort fädernetavlorna. Må Herren i nåd, sitt namn till ära, fullborda varje gott uppsåt och trons verk!

F. n., den 28 april, pågår sedan några dagar evangelie predikan i en annan folkrik by. Här behövdes ej tältet, ty i ett stort avgudatempel, rensat från alla avgudar, ha vi en präktig lokal, rymmande ungefär 300 personer. Kära vänner, meddelaktiga i Herrens Jesu uppdrag: »Gån ut och gören alla folk till lärjungar», låtom oss samfällt bedja för tältmissionen, *bedja som aldrig förr,* att stora skaror må läggas som segerbyte vid Frälsarens fötter. Glömmen ej heller att frambära tackoffer och förstlingsoffer på detta Herrens altare.

»Och somt föll i den goda jorden och bar frukt», Matt. 13: 8.

Henrik Tjäder.

*

Skuggor och dagrar i Shensi.

Sedan resorna i distriktet tillsammans med syskonen Folke fullbordats, fick jag kallelse att åter begiva mig till Pei-shui, där 30 kavallerister kastat sig över byn Cho-tsï, och bundit och bortfört 5 av de troende bröderna. De hade visserligen av rebellchefen frigivits, men ett par av deras kvinnor (icke döpta) hade de våldfört, och en stor summa penningar skulle påläggas dem som extra »skatt». Högste befälhavaren låtsade sig vid min anmälan av saken mycket bestört och bemödade sig om att noga taga reda på förhållandet. Han kände dock nu sin oförmåga att styra dessa officerare, f. d. fribrytare eller rövare, då han ej kan giva dem full sold. Slutet blev, att hela byn blev ansvarig för »skatten»; därpå rådde jag de troende att icke undandraga sig var sin del. Från skyldigheten att emottaga opiefrö till salu lyckades jag dock genom Herrens nåd rädda de våra.

Den självständiga församlingens representant i Pei-shui hade varit i byn, då nöden var som störst, och erbjudit sin hjälp inför myndigheterna mot det, att församlingen på platsen skulle inga i hans församling. Hans kolleger här i staden hade nyss förut hos mig bett om ursäkt för det förskingringsarbete, de i hemlighet utfört gent emot vår församling. Jag förstod, att detta skedde på order från högre ort, där det kännes svårt, att missionen här ej vill ge den något erkännande såsom en kristen församling. De skola nu bilda en organisation förenande alla sina församlingar landet runt under en centralstyrelse i Shanghai. De äga flera goda krafter, dock ha de allmänt aktade kinesiska ledarna, såsom Ting Li Mei, Li Johan, Cheng Chingl, icke slutit sig till rörelsen. Pastor Li sade i stället sig vara emot denna rörelse, som vanligen växer fram såsom resultat av tvister och oenighet inom församlingarna. Ovannämnda män äro ense med oss i bemödandet att föra hela den kristna församlingen utan schism till självständighet, *självunderhåll, självstyrelse* och *självutbredning.*

Strax därpå företog jag en resa till Sianslätten dels för att söka tandläkare och dels för att studera verksamheten i dessa trakter, där svensk-amerikanska alliansmissionen har sitt fält. I fråga om styrelseform står detta sällskap långt efter många andra, men när det gäller framgång i det för vil-

ket ett missionssällskap existerar, äro dessa missionärer långt före de flesta. Det är sällan, man får se ett så friskt och kraftigt trosliv som det, som rör sig i församlingarna i denna trakt. Bönen har blivit en hjärtesak och ett behov, och bönhörelser äro i proportion därmed. Jag visste redan därom genom evangelister därifrån, som besökt oss och förvånat våra egna troende genom sin tro på bönen och stora uthållighet i att bedja.

I staden Hu hsien lärde jag känna en troende, som, ehuru nästan blind, genom att använda ett stort förstoringsglas lyckats skaffa sig en förvånande kännedom om en mängd viktiga skriftställen. Ej underligt, då han var den ryktbare f. d. buddistledaren med omkr. 800 lärjungar!

Distriktet Hsing-Ping är ett enastående distrikt. Där finnas omkring 1,000 döpta kristna och en församling i livlig verksamhet, ledd av den kraftige missionären med tillhjälp av trenne infödda pastorer, äldste, diakoner och predikanter. Ibland begiva de sig ut på tältpredikokampanj. Det stora tältet med bänkar, ett bord, lampor m. m. kräver fem stora vagnar för forsling. De predika ej mindre än 10 dagar i en by, ofta 15, och sköta denna verksamhet på ett förståndigt sätt. De tillbringa morgonen med bön och bibelstudium, gå under dagen omkring bland folket i byarna och kalla till mötena. Först på e. m. börja de predika och fortsätta sedan vid lampljus. De erhålla också vanl. 10—20 verkligt omvända såsom frukt av en sådan kampanj. Medel till denna verksamhet få de från en person i U. S. A.

Missionärerna i denna trakt bo i sunda, utländska hus, som byggts oftast med stora personliga uppoffringar. De äro vanligen mästare i konsten att sköta en ko, så att hon för kinesiska förhållanden ger rikligt med mjölk, därmed möjliggörande en god näring åt familjen. De ha end. sin konstitution mycken frihet, men just detta, säga de, gör dem hågade att även medelst extra personliga ansträngningar söka främja missionens sak. Grannarna väster ut, tillhörande Kina Inlandsmissionen, i vilken en mera byråkratisk åskådning gör sig gällande, synas ej alls kunna följa med i en sådan utveckling, och detta ehuru deras stationer grundlades tidigare. Man kan ej undgå att göra jämförelsen.

Under resan i dessa trakter tyckte jag mig i den aktningsfulla hållning, befolkningen visade gent emot resenären, kunna spåra de välgörande verkningarna av engelska baptistmissionens storartade sjukhusverksamhet i Sianfu.

På återvägen kunde jag något litet vistas i vårt Hua-chow-distrikt. Där hade jag glädjen att sammanviga en av de unga evangelister, som genomgått C. I. M:s Bibelskola i Shansi, med en av eleverna från min hustrus flickskola. Det är glädjande att se det unga släktet träda fram i församlingen.

Vi behöva nu en bibelskola för att kunna utbilda folkliga predikanter. De ynglingar, som genomgå den ena skolan efter den andra, bli, när de kommit till toppen, sällan annat än skollärare, och gott är ju att kunna få goda troende sådana. Skollärarens plats i församlingslivet är viktig, blott han förstår, att han skall tjäna församlingen. Vi här i Pucheng ha det nu gott i det avseendet och tacka innerligt Herren. Av skolans 26 elever äro 13 döpta och de övriga exemplariska. Det är en glädje att ha dem med ibland vid gatupredikan, då de med sin sång samla mycket folk. De fröjdade sig mycket, då de vid den marknad, som nyss stått, på hemvägen drogo sjungande igenom tempelgårdarna och gatan. Välsigne Herren alltfort våra skolor. Arbetet i flickskolan är också till stor uppmuntran för min hustru. Flera av eleverna äro troende. De äro villiga att t. o. m. laga sin egen

mat utan hjälp av kock, och detta göra de, fastän några äro från bättre hem.

Vårmötena ha nyss hållits i Pucheng och Hsiao-i, varvid vi genom dopet fingo intaga i församlingen 17 omvända hedningar, en ringa skörd, tycka vi. Det är de svåra tiderna, som så gott som förlamat de troendes förmåga att vittna om Herren. Man längtar och hoppas på fred, men den nalkas ej. Skördeutsikterna äro ej här ljusa, och prisen på födoämnen liksom arbetslönerna hålla sig höga. Rövarna tillta åter. Men Gud är en tillflykt för oss och våra kristna. Till sist ett varmt tack från min hustru och mig själv till alla, som ihågkommit oss med jul- och andra gåvor.

Pucheng, maj 1920.

L. Hugo Linder.

Missionsnotiser från skilda länder.

Den nya katedralen i Kampala, Uganda, sannolikt Afrikas största kyrka, invigdes sistlidne september under livligt deltagande från de kristnas sida. Man beräknar, att tillströmningen var så stor, att 20,000 människor måste stanna utanför. Sången leddes av en kör av afrikanska gossar. I nattvardsgången söndagen efter deltogo 864 kommunikanter.

*

Ett engelskt sällskap meddelar, att valutasvårigheterna under det gångna året kostat sällskapet ej mindre än 40,000 pund (700,000 kronor).

*

Brittiska bibelsällskapet kunde under sitt sista arbetsår (1 april 1919—31 mars 1920) i Kina distribuera ej mindre än 3,274,000 ex. av de heliga skrifterna. Försäljningen skulle ha blivit än större, om man haft större förråd tillgängliga.

*

Kina-Inlandsmissionen, meddelar angående missionens utveckling följande siffror. För 30 år sedan voro de årliga hednadopen mindre än 500, för 20 år sedan omkring 1,200, för 10 år sedan högst 3,000, medan antalet 1918 uppgick till 6,079 och 1919 till 6,500. Hela antalet döpta utgjorde 1890: 5,000, 1900: 13,000, 1910: 36,000 och 1919: 76,000.

*

Den bekante tyske missionskännaren, dr J. Warneck, som i 17 år verkade som missionär på Sumatra, innan han i hemlandet övertog ett arbete för missionens befrämjande, har nu åter utrest till detta fält för att ställa sig i spetsen för det Rhenska missionssällskapets blomstrande mission, en av de fa, som återsta för den tyska missionen.

*

Missionsvetenskapen i Tyskland. Till docent i missionsvetenskap vid universitetet i Tübingen har utnämnts doktor Wilh. Oehler. Oehler har nyligen återvänt från Kina och är känd för sina uppsatser rörande detta land.

Det är den 8:de lärostolen i evangelisk missionsvetenskap i Tyskland, som härmed inrättats. Dylika finnas förut i Halle, Berlin, Göttingen, Leipzig, Hamburg, Kiel och Basel.

*

De nordiska missionssällskapens inkomster. Norska Missionssällskapet hade år 1914 i inkomster 1 miljon kronor, 1918 stego de till 1 $^2/_3$ miljon, 1919 utgjorde de över 2 miljoner.

De svenska missionssällskapens inkomster utgjorde 1914 1,730,000 kr., år 1918 3,037,000 kr.

Danska Missionssällskapets inkomster stego under samma tid från 495,000 kr. till 803,000 kr.

*

Norska Missionssällskapet har i Hunan i Kina 60 missionärer och 6,000 kristna.

REDOVISNING

för medel influtna till "Svenska Missionen i Kina" under september månad 1920.

Allmänna Missionsmedel.

1712. I. T. B., offerkuvert, gm A. J., Alingsås 10: —
1713. »Obs.! Sparade tobaksslantar m. m. 32: —
1716. Linderås S:a Mfg i Kapela 30: —
1719. L. U., Sthlm 100: —
1720. Boda S:a Miss.-förs., Ovanmyra 100: —
1724. O. A., Spjutsbygd 25: —
1725. E. W., Söderhamn 50: —
1726. K. P., gm C. A., Vadstena 25: —
1727. »Gud är kärlek» 5: —
1728. »Annie» 5: —
1729. Ps. 145: 16, 17 30: —
1730. G. L., offerkuvert, gm H. B., Hova 6: —
1731. E. L., 2 Krön. 15: 7 gm M. Ph. T., Linköping 5: —
1732. Överskott på S. L., gm d:o 1: —
1733. A. J., Gisebo 50: —
1736. S. J. T., Eksjö 25: —
1737. Öhrvikens Mfg 100: —
1738. »Gävlebo» 20: —
1739. M. J., Ö. Korsberga 2: —
1740. Koll. i Lämnhult 2/9 21: 32
1741. D:o i Slättåkra 4/9 10: 04
1742. G. S., Alsheda 10: —
1743. Holsby Mfg 200: —
1744. Koll. i Holsby 5/9 48: 58
1745. D:o i Mamrelund 5/9 35: 07
1746. D:o i Ekekull 6/9 16: 27
1747. E. J., Ekekull 5: —
1748. Koll. i Rösa 7/9 25: —
1749. Gåva i Hvetlanda 29/8. vid Ö. H. K. U—d årsmöte 350: —
1750. Koll. i Hvetlanda 8/9 75: —
1751. »Med bön om, att Gud ville taga denna gåva i sin hand och välsigna den till sitt namns förhärligande» 1,000: —
1752. »— Fil. 4: 19 30: —
1753. Drevseryds syförening 100: —
1754. A. N., Mörserum, »ett tack till Gud för de 50 åren» 25: —
1755. L. S. och H. S., Skara 50: —
1756. »Några missionsvänner i Mem» 20: —
1757. »Från en Herrens vän och Kinas vän, till de hungrande i Kina» 300: —
1759. Askeby Mfg 40: —
1760. Zenanamissionen, Askeby 15: —
1761. A. N., Kalmar 4: 40
1762. A. E. M., Norrköping 100: —
1763. R. L. 30: —
1764. Från skördefest i Lofta 10/11 60: —
1765. E. F., Kalmar 7: 20
1766. »Tack» 10: —
1767. »Ae» 75: —
1768. M. K., offerkuvert 5: —
1770. »Tackoffer till Herren» för aug. 2: —
1771. Koll. i Betesdakyrkan 12/9 1920. 256: 72
1772. M. J., Boden 100: —
1773. »Agnes» 20: —
1774. »Onämnd i Betesdakyrkan» — : 80
1775. H. H., till reparationerna på Dufbo, gm N. H—n 500: —
1776. »Onämnd», till d:o, »för Herrens tjänare», gm d:o 500: —
1777. H. B., Sthlm 50: —
1778. E. H., Södertälje 25: —
1780. M. L:s barnsyförening å Lundholmen 32: 50
1781. Missionsmedel från Mora, gm M. S. 100: —
1782. L. L., Uppsala 50: —
1784. H. L., Hvetlanda 5: —
1785. Resebidrag fr. Ulriksdals K. U. F., 11/9 20: —
1786. S. H., »för sålda krukväxter» 5: —
1787. Koll. i Näsby 10/9 41: 65
1788. D:o i Naglarp 12/9 70: —
1789. D:o i Boda 13/9 37: 32
1790. »Obs.! Sparade tobaksslantar m. m. 30: —
1791. L. Ö., Elfsbyn, till E. Sjöströms underh. 5: —
1792. M. Ö., Innervik, till d:o 10: —
1799. Onämnd, för Herrens riksskatt» 10: —
1800. Koll. i Södertälje kyrka 16/9 110: 78
1801. K. W., Borås 5: —
1802. C. S., Södertälje 5: —
1803. S. H., Sävsjö 10: —
1804. A. L., Skälderhus, 1 Petr. 3: 12 20: —
1807. J., Motala, gm G. G. 15: —
1808. O. A., Kristianstad 50: —
1809. Onämnd, gm A. W., Skara 10: —
1810. Arvode för föredrag, gm d:o 10: —
1811. »Tionde, Ps. 100», gm d:o 19: 91
1812. A. G—d, Djursholm 50: —
1813. A. A., Norrköping, offerkuvert 3: —
1815. J. D. S., Kvidinge 300: —
1816. M. S., offerkuvert, gm S. J., Örebro 25: —
1817. J. A., d:o gm d:o 10: 80
1818. A. K—n, »en blomma på Mia Wettermarks bår» 10: —
1819. A. C., Björkeryd, »tackoffer till Herren på 50-årsdagen» 100: —
1820. Kinne Vedums Miss.-församling 327: 50
1821. »Tack till Herren för välsignelse under missionskonferensen» 50: —
1822. E—a R—g, »tackoffer», gm M. Ph. T., Linköping 5: —
1823. »— — — för mitt namns skull». Apg. 9: 16, gm d:o 12: —
1824. Från skolbarn i Linnéskolan, Linköping, gm d:o 1: 08
1825. S. B., Gtbg 500: —
1826. G. P. J., Norrköping 100: —
1827. A. K., Gtbg 50: —
1828. G. K., Gtbg, »tackoffer» 50: —
1829. »Onämnd», Tranås, gm K. B. 15: —
1833. Från vännerna i Skärstad, »en blomma på Maria Wettermarks grav» 10: —
1834. »Okänd, ett löfte till Herren» 10: —
1835. J. H., Skellefteå, till E. Sjöströms underh. 100: —
1836. E. H., Ursviken, »tackoffer» 20: —
1837. H. H., Bergsbyn, d: o 10: —
1838. Offerkuvert Skellefteå 10: —
1839. Onämnd, Skellefteå, till E. Sjöströms underh. 60: —
1840. E. A., Burea, till d:o 10: —
1841. A. L., Skellefteå, offerkuvert 10: —
1843. Skellefteå landsförsamlings Mfg, till E. Sjöströms underh. 100: —
1844. M. A., Köping 10: —
1846. Från söndagsskolbarn i Svartsjö 40: —
1847. Koll. inom D. U. F., Hejde, vid avskedsmöte för M. B. 19: —
1848. E. O., sparb.-medel 7: —
1849. H. H., Djursholm 500: —
1850. R. och D. B—g, »i stället för blommor på frök. L. Hagelins grav» 10: —
1851. »En blomma på frök. Hagelins grav» 5: —
1852. S. S., Malmö 25: —
1853. »Onämnd», gm E. W., Finspong 20: —
1854. »C. W. K.» 100: —
1855. Två missionsvänner, Filipstad» 250: —
1857. Offerkuvert från Fridhem, gm H. I. 14: —
1858. »Tionde», gm d:o 26: —
1859. A. A., till Carléns underh., gm d:o 10: —
1860. E. W., Spånga 100: —
1861. E. B—g, »i stället för blommor på frök. L. Hagelins grav» 10: —
1864. Kinne Vedums Missionsförsaml. 42: 50
1865. Missionsvänner i Ölmstad, »några överblivna blommor på A. Svenssons i Ryd bår» 90: —
1866. M. B., »tionde av lön» 12: 50
1867. »I stället för blommor till frök. L. Hagelins bår» 25: —

Kronor 8,680: 94

Särskilda ändamal.

1714. Tva systrars födelsedagsgava, till M. Nylin, att anv. i verks. efter gottf 100: —
1715. O. L. och S. M., till Carlén för portvakt 100: —
1717. E. F. A., Sthlm, till hjälp för en bibelkv:s underh. 25: —
1718. L. U., Sthlm, till Anna Erikssons bibelkv. 100: —
1721. Onämnd, Hulltafors, till I. Ackzells verks. 60: —
1722. E. och A. S., B. och A. J., Hälsingborg, för evang. Tung Tao-yuen 150: —
1723. En missionsvän», bidrag till inf. arb:s underh., gm S. S., Lyckås Gård 100: —
1734. Insaml. vid Kina-afton i Akeräng, till I. Ackzell, för skriftspridning, gm H. W. 25: —
1735. H. S., Sthlm för Matasao i Yuncheng 10: —
1758. E. K., Husaby, till M. Pettersson, att anv. efter gottf. 10: —
1769. O. P., Hylta, till Barnh. i Sinan 2: —
1779. P. E. W., Djursholm, för evang. Sung Hsi-lien 40: —
1783. E. S., Nässundet, till Svenska Skolan på Chikung 25: —
1793. P. A., Malmö, gm J. S., till M. Pettersson, att anv. efter gottf. 100: —
1794. H. A., Malmö, gm J. S. till Barnh. i Sinan 20: —
1795. Fr. P., Malmö, gm d:o till d:o 5: —
1796. J. S., Malmö, till gossen »Fjärde mansåldern» hos M. Pettersson 125: —
1797. S. S., Malmö, till lille »Olle», hos Axel Hahne 125: —
1798. S. L., Kristinehamn, till inf. arb:s underh. 150: —
1805. E. S. H., Sthlm, till bokspridning 30: —
1806. Hednavännernas Allians, för Loh Teh-tao, Ching-Yü-hwa samt en evang. till 300: —
1814. Ps. 52: 10, 11, till kapellbygget i Chichehow, gm M. Ph. T., Linköp. 35: 70
1830. »Onämnd, till läkaremissionen i Kina» 1,000:
1831. V. L., Chicago, för evang. i Tungchow 144: 30
1832. E. L., Chicago, för evang. i Ishih 144: 30
1842. Onämnd, Skellefteå, för evang. underh. 50: —
1845. S. U., Sthlm, för en evang. underh. 500: —
1856. L. L., Trelleborg, till kvinnl. Sem. 50: —
1862. Fullösa Kristna Ungd.-fören. till O. Carlén att anv. i verks. efter gottf. 25: —
1863. D:o, till R. Andersson, för d:o 25: —

Kronor 3,576: 30

Allmänna missionsmedel	**Kr.**	**8,680: 94**
Särskilda ändamål	**»**	**3,576: 30**
Summa under sept. mån. 1920	**Kr**	**12,257: 24**

Med varmt tack till varje givare!

»Hans händers verk äro trofasthet.» Ps. 111: 7.

Gåvor in natura

till Duvbohemmen 3:dje kvartalet 1920.

S. R., Sthlm: 2 st. ragoutskedar. Lilltomtavänner: svinhuvud, köttfärs, kaffe, socker, ost. E. H., Sthlm: madrass-stoppning. G. S., Duvbo: blåbär och körsbär. Delerydsvänner: ostkaka och bär. Lilltomtavänner: svinhuvud. H. J. Hälahult: blåbär. H. och A. D., Sthlm: div. möbler och husgeräd. M. A., Klockelund: smör. A. L., Björkeryd: smör. Ulriksdals ungd.-förening: 1 ost. A. och Al. K., Björkeryd: ost och ostkaka. H. G., Espebrana: torkad frukt, limpa. Ch. A., Vadstena: 1 par skor. J. P., Hvetlanda: 1 ost. K. H. N., Sävsjö: div. bleck- och emaljkärl. K. M., Sala: 1 par sandaler. A. K., Björkeryd: Välkomstkaffe 189 . A. G., Duvbo: kaffe. J. H., Duvbo: the. Lilltomtavänner: köttfärs, smör, isterflott, blommor. Fru O., Sala: färt till ett par lakan. Vänner i Hälahult: lingon. A. G., Duvbo: kaffe. Lilltomtavänner: smör, köttfärs, korv, flott, sill. H. H., Ösby: socker, kaffe, the, cacao, torkad frukt, saft, marmelad, kex, karameller. W. och I. J., Lövasen: honung, äpplen, potatismjöl, socker. J. S., Malmö: choklad och cacao. A. C., Sthlm: the. J. G., Vadstena: vidstickning av 19 par strumpor. P. J., Nässjö: 4 sängar.

Vårt varma tack till var och en, som kärleksfullt kommit ihåg »Barnens Hem» och dess behov! Herren löne!

Inez Bölling.

För S. M. K:s bedjande vänner.

Böne- och tacksägelseämnen.

För de öppna dörrarne i Kina, s. 255. Den hotande nödtiden i Kina, s. 256. Våra sjuka systrar, s. 257. De nyantagna missionärskandidaterna, s. 257. För vara hemgångna vänner, s. 257. För Sveriges och de skandinaviska folkens insats i Kinamissionen. s. 527—560. För tältmissionen, s. 261. Arbetet i Shensi, s. 264.

Gud ler sitt faderliga leende över den själen, som icke kan le över sig själv.

Fr. Hammarsten.

Expedition: **Drottninggatan 55.** Telegramadress: **"Sinim", Stockholm.**
Telefon: **Riks 44 59. Allm. 224 73.**

INNEHÅLL:

Ill. — Himmelska syner. II. — Från redaktion och expedition. — Läget på de svenska missionsfälten i Kina. — Brevavdelningen. — Missionsnotiser från skilda länder. — Redovisning. — För S. M. K:s bedjande vänner.

Stockholm, Svenska Tryckeri-A.-B., 1920.